

Number 4 October 2008

ONCE AGAIN-AGAINST ABANDON

Opening to New Countries Experiences

ID I/06/B/F/PP-154035

The project has been funded with support of the European Commission. This publication reflects the views of the author, and the Commission and National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Acest proiect este finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicație reflectă numai opiniile autorilor, iar Comisia Europeană nu este responsabilă pentru informațiile conținute în cadrul acesteia.

Acest proiect a fost realizat de către Institutul de Științe ale Educației, București, în colaborare cu un educator din cadrul unui ONG, un consilier școlar de la școala nr. 136 din București și trei tineri aflați în situație de abandon școlar. I-am rugat pe acești tineri să ne spună povestea lor, așa cum a evoluat ea de-a lungul timpului, rezultatul fiind materialul de față. Tinerii au dorit să își păstreze anonimatul, astfel că, numele folosite nu sunt cele reale.

This number was realised by the Institute of Educational Sciences, Bucharest, Romania, in collaboration with an educator from a NGO and a school counsellor from school no. 136 in Bucharest and three young dropouts. We have asked the young to tell us their stories as it has evolved in time and the result is the printed material. The young choose not to reveal their identity; therefore the names in the story are not the real ones.

COMPLEXITATEA FENOMENULUI DE ABANDON ȘCOLAR THE COMPLEXITY OF THE DROPOUT PHENOMENON

I. Povestea tristă a vieții unui copil

Începutul...

Eu mă numesc G și m-am născut într-un orfelinat (în anul 1983, la Vâlcea). Nu am stat niciodată cu familia mea și m-au crescut străinii, ei mi-au pus creionul în mână. Părinții m-au lăsat într-un spital și cei de acolo au avut grija de mine până la vârsta de un an; apoi am fost trimisă la preșcolari (la cămin, la grupa de preșcolari). Am mers la școală doar 10-11 clase (tot la cămin, la Vâlcea, Balș, Caracal, Slatina) la școala profesională, profil croitorie.

I. The sad story of a child's life

The beginning...

My name is G and I was born in an orphanage (year 1983, County of Vâlcea). I have never been with my family. Strangers brought me up and it is they who taught me how to write. My parents abandoned me in a hospital and the hospital personnel took care of me until I was one year old; afterwards, I was sent to preschool (children's home/ orphanage, preschool children group). Then, I went to school only up to the 10th-11th grades (still in a children's home in Vâlcea, Balș, Caracal, Slatina) and to vocational school, tailoring profile.

Viața pe stradă...

Ne-au dat afară de la cămin (de la Vâlcea, la vârsta de 15-16 ani). Am stat pe stradă 6 ani și am început să mă droghez cu aurolac. Așa mă simțeam foarte bine, uitam de tot, simțeam că lumea este a mea, aveam senzația de a uita de trecut pe moment. Când eram obosită, dormeam în gară sau în trenuri.

Life on the street...

They kicked us out from the children's home (of Vâlcea, I was around 15-16 years old). I lived six years on the streets and I began to take drugs. I would inhale a substance called aurolac¹. I forgot about everything and I felt that the world was all mine. When I was tired, I would sleep in the railway station and inside the train carriages.

¹ Trade name of a synthetic colouring industrial agent of silver colour, used today to denominate inhaling substances; it used as a drug by the persons living on the streets; generic name used to denominate homeless people.

Viața pe stradă...

Ne-au dat afară de la cămin (de la Vâlcea, la vârsta de 15-16 ani). Am stat pe stradă 6 ani și am început să mă droghez cu aurolac. Așa mă simțeam foarte bine, uitam de tot, simțeam că lumea este a mea, aveam senzația de a uita de trecut pe moment. Când eram obosită, dormeam în gară sau în trenuri.

Life on the street...

They kicked us out from the children's home (of Vâlcea, I was around 15-16 years old). I lived six years on the streets and I began to take drugs. I would inhale a substance called aurolac². I forgot about everything and I felt that the world was all mine. When I was tired, I would sleep in the railway station and inside the train carriages.

Găsirea unui punct de sprijin...

Eu mă spălam seara la râu să nu mă vadă lumea, eram bolnavă și nu țineam cont de sănătatea mea. Mai stăteam cu o fată care era însărcinată, munceam la descărcat și încărcat varză (în piața la Vâlcea) și toți banii îi dădeam ei. Apoi au venit niște măicuțe catolice și m-au luat la ele, mi-au dat haine, mâncare și am făcut baie.

Getting some help...

I would wash in the river in the evening, not to be seen by anybody. I was sick and I disregarded my health and I rather thought of other people surrounding me, ensuring the best for them. I would spend my days in the company of a pregnant girl. I would load and unload cabbage (in the market of Vâlcea) and I gave all the money to her. We spent a time together. Then, some Catholic nuns came and took me along, gave me clothes and food and washed me.

Am stat la ele la Vâlcea 3 luni și apoi iar m-am întors în stradă. Apoi eu m-am gândit că trebuie să îmi fac un viitor bun, că nu rezolv nimic dacă stau mereu pe stradă, mai rău îmi stric viața. M-am hotărât să merg din nou la măicuțe. Ele mi-au luat punga cu drog și au aruncat-o. Eu am fost foarte supărată. Așa m-au dezvățat măicuțele de pungă, m-au dezvățat un timp, mă țineau în cameră să uit de trecut, eu nu mâncam, nici apă nu băusem. Ele mă rugau cu mâncare, cu apă și eu refuzam absolut tot ce mi se oferea. Eu preferam drog, decât tot ce mi se oferea.

I lived with them in Vâlcea for three months and then I went back on the streets. I thought that I had to fight for a better future, that I would achieve nothing by always living on the streets and that thus I would jeopardize my life. I decided to go back to the nuns. I did so. They took my drug bag and threw it away. I remember being extremely upset. Thus, the nuns taught me how to leave drugs aside, at least for a while. They would keep me in my room to forget about the past, but I would not eat and would not drink water. They used to ask me nicely to eat something or drink water, but I refused absolutely everything they gave me. I would prefer the drug to all that they offered me.

Ele au chemat un psiholog să stea de vorbă cu mine. Eu refuzam, dar doamna psiholog a insistat să stea de vorbă cu mine. Eu până la urmă am vorbit cu ea și îmi spunea că trebuie să mă dezvăț de chestia aceea urâtă, să nu mai stau închisă în cameră. Apoi eu m-am gândit că nu e bine să stau așa. Am stat mult timp la Vâlcea cu măicuțele și le-am rugat să îmi găsească un loc de muncă. Ele mi-au spus că trebuie să merg la Pitești, la alte măicuțe care mi-au găsit un loc de muncă. Apoi iar am început să mă droghez, ele nu știau că aveam bronz la mine. M-am întâlnit cu alți copii la fel ca și mine și am început să mă împrietenesc cu ei, iar măicuțele s-au supărat pe mine, pentru că am luat-o de la început. M-au lăsat singură și am stat la Pitești.

² Trade name of a synthetic colouring industrial agent of silver colour, used today to denominate inhaling substances; it used as a drug by the persons living on the streets; generic name used to denominate homeless people.

And so they sent for a psychologist to talk to me, but I refused it too. The lady psychologist insisted to talk to me. Eventually, I talked to her and she told me that I had to lose the habit of this bad thing and that I had to get out of my room. I thought that it was bad for me to keep on showing the same attitude. I spent a lot of time in Vâlcea with the nuns. They noticed that I began to get out of the room and then I asked them to find me a job. They told me that I had to go to Pitești (a town near Bucharest). I went to Pitești and met other nuns who told me that they found me a job. Then I started to take drugs again, as they did not know that I had the drug with me. I met other children like me in Pitești and I started making friends with them. The nuns were upset with me because I had started it all over again. They left me alone and I remained in Pitești.

Viața activă...

Am stat la Pitești la gară și iar au venit măicuțele după mine. Am început aceeași poveste ca și la Vâlcea. Apoi am lucrat la o firmă de croitorie. Lucram de dimineață până seara, lucram foarte mult la croitorie și până la ora 10 noaptea. Și când a venit și ziua de salariu am primit doar 200.000 (20 RON). M-am supărat foarte rău și am început să plâng, eu eram slugă la firma care am lucrat. M-am dus la măicuțe și le-am spus că plec, eu nu mai vreau să lucrez. Ele m-au întrebat de ce vreau să plec de la muncă, eu le-am spus că sunt plătită foarte puțin și că nu mai stau acolo, că plec direct la Vâlcea.

Finding a job...

I also lived in the railway station of Pitești, but they came to look for me again. There was the same story as in Vâlcea. Then I started working for a tailoring company since morning until evening. I would work a lot there, even until 10 o'clock in the evening. When the payment day arrived, I received 200,000 lei (about 5 euros). I got very upset and I started crying. I was a slave in the company I worked for. I went to see the nuns and I told them that I intended to leave my job. They asked me why I wanted to quit my job and I answered that I received a very low salary and that was the reason why I wanted to go away, to go back straight to Vâlcea.

La Pitești am stat un an. Mi-a plăcut mult la Pitești, măicuțele aveau grijă de mine, mergeam cu ele la biserică, pe oriunde mergeam cu ele. Au fost adevărate mame pentru mine și m-au învățat tot timpul de bine. Am avut noroc, m-au ajutat să mă las de droguri, numai de țigări nu am reușit să mă las. E mai bine să te lași de droguri: "Spune nu la droguri!", drogurile te omoară, mai rău ca țigara.

I lived one year in Pitești. I liked Pitești very much. The nuns took care of me and we would go to church together. I used to go everywhere with them. They have been real mothers to me and always taught me good things. I was lucky to meet them because I quit taking drugs. The only thing they failed to do was to make me give up cigarettes. It is better to quit taking drugs: "Say NO to drugs!" Drugs kill you, they are worse than cigarettes.

Eu fumez... am aproape 15 ani de când fumez. Am 25 de ani, fără familie, fără un ajutor. E rău să trăiești prin străini, e mai bine de cei care au familie. Familia că e bună sau rea, e tot familia ta.

I smoke... I have been smoking for almost 15 years. Now I am 25 years old, I have neither family nor help. It is difficult to live amongst strangers. It is better for those who have a family. A family, whether it is good or bad, is still your family.

Nu am înțeles niciodată de ce mama sau tata m-au gonit și mă gândesc mereu unde sunt, că nu au avut condiții și că m-au dat la cămin. Trebuia să treacă pe la mine, să știu și eu dacă trăiesc. Eu nu știu dacă am frați sau surori, bunici sau rude.

I have never been able to understand why my mother or my father chased me away, I always think about them, where they are. I think that they had no conditions to raise me and that was the reason why they put me into children's home. They should have visited me to know if they were still alive. I do not know if I have any sisters or brothers, grandparents or relatives.

Cu ajutor de la măicuțe am ajuns și în București, ele mi-au făcut buletin de București. Am găsit loc de muncă, am lucrat la fabrica de încălțăminte. Mă plăteau foarte bine, mi-au făcut carte de muncă, m-am învechit în muncă, a început lumea să mă înjure... Mă făceau drogată, boschetară. Am vrut să scap de viața asta nenorocită... Am fost la spital și am stat acolo 2 luni. Măicuțele m-au luat de la spital, înainte de a pleca domnul doctor mi-a spus de ce îmi distrug viața, că sunt tânără. Eu i-am răspuns că m-am săturat de viață, am plecat de la rău și am dat de alt rău. Apoi am plecat cu măicuțele spre casă. Ele s-au gândit că îmi fac bine să îmi facă pensie de handicap. Eu nu am fost de acord să îmi facă pensie, pentru că eu puteam să muncesc. Apoi m-am dus înapoi la muncă și a mers totul bine. La un moment dat se ia șefa de la muncă de mine de ce m-am drogat. Eu am spus că la muncă nu m-am drogat niciodată, eu în afara clădirii mă droghez. Apoi am căzut jos din picioare la mașina de tăiat cauciuc.

Thanks to the nuns' help, I arrived in Bucharest as well; they helped me get an ID. So, I arrived in Bucharest and then I found a job in a footwear factory. They paid me very well and we even concluded a labour contract. After some years of service, people started swearing at me... I wanted to get rid of this miserable life. I was institutionalised in a mental hospital. I remained there for two months. The nuns took me away from the hospital. Before leaving the hospital, my doctor asked me why I ruined my life and told me that I should not do that because I was young. I answered him that I had enough of life and that I wanted to make a better life, instead I kept on living the same bad life. Then I went home with the nuns. They thought that it would be better for me to have a handicap pension. I did not agree to have a handicap pension because I could work. Then I went back to work and all went well. At some point, my boss started to pick up on me, asking me why I took drugs at work. I told her that I never took drugs at work and that I always did it outside the building. Then I passed out while working at the rubber-cutting machine.

Eu nu mâncam deloc unde lucram și mă trezeam la ora 4 dimineața, să nu întârzii. Apoi măicuțele m-au mutat la niște tinere în apartament (apartamente sociale). Am stat de vorbă cu ele, m-am înțeles bine cu ele până în sărbători, apoi ne-am certat. Ele își băteau joc de mine, îmi scuipeau hainele, îmi rupeau papucii, mă înjurau, mă făceau drogată. Eu am plâns, am spart geamurile și m-am dus din nou pe stradă.

I would not eat at all at work and I would wake up at 4 o'clock in the morning so as not to be late. Then, the nuns put me in an apartment with some young girls (social apartments). I used to chat with them. We got along well, but this until the holidays when we got into a fight. They used to make fun of me, to spit on my clothes, to tear my slippers, to swear at me and to call me a drug addict. I cried, I broke the windows and went back on the streets.

Din nou pe stradă...

Am stat în stradă în București la Gara de Nord, m-am drogat, am băut multe băuturi alcoolice și într-un timp iar au venit măicuțele după mine. M-au întrebat de ce am plecat, eu eram drogată, nu auzeam ce spun. Apoi m-am trezit la ele acasă și ele m-au spălat, m-au îmbrăcat - eu eram foarte, foarte murdară. M-au dus la un alt apartament, tot cu tinere, numai că ele erau ca și mine fără părinți.

Back on the street...

I lived on the streets of Bucharest, in Gara de Nord (Northern Railway Station). I took drugs, I drank a lot of alcoholic beverages and, at some point the nuns came looking for me again at the railway station. They asked me why I left, but I was drugged and I couldn't hear them. Then, I woke up at their home. They washed and dressed me - I was very, very dirty. Then, we left and went to another apartment where other young girls lived; the difference was that these girls were just like me, with no parents.

Luam tratament de calmare și de adormire. Trei luni am dormit foarte mult, eu nu mai știam ce este afară, îmi era dor de copiii cu care stăteam. Apoi mi-am revenit foarte greu, nu puteam să stau în picioare, cădeam jos. Am încercat să bag o bucată de pâine în gură, nu puteam, o vomitam de la pastilele care mi le-a dat doctorul. Medicul a zis că mă voi lăsa de droguri. Într-adevăr așa a fost, m-am lăsat. Mi-a fost foarte greu să mă las de ele, dar am început cu țigările...

I was on sedative pills and on sleeping pills as well. I slept a lot, about three months. I did not know what was happening outside and I really missed the children I used to hang up with. Then, I recovered with great difficulty. I could not stand and I fell on the ground. I tried to eat a slice of bread, but I could not. I threw it up because of the pills the doctor had given me. He said that I would quit taking drugs. Indeed, he was right. I quit taking them. I found it very difficult to quit taking drugs, but I began smoking...

După ce mi-am revenit, am început să lucrez tot la fabrica de încălțăminte. Am stat 6 luni de zile și am plecat de la măicuțe, am vrut să îmi iau viața singură în dinți. Am stat iar pe stradă dar nu m-am drogat deloc, chiar dacă am văzut pe alții. M-am întâlnit cu o fată și mi-a spus că este un centru de zi pentru copiii străzii (și măicuțele au insistat să merg acolo). Eu m-am interesat și am fost acolo, erau foarte mulți copii cu drog, băuturi alcoolice. Am stat un an de zile la acest centru social "X", apoi ne-au amenințat că dacă nu avem loc de muncă ne dau afară. Pe mine nu mă amenințau, pentru că aveam sector la bucătărie dar eu am vrut să îmi caut loc de muncă. M-am dus la director și i-am spus că vreau să muncesc și apoi m-am întâlnit cu doi educatori care mi-au spus că vin doi preoți pe care îi cunosc să vorbim despre asta.

After I recovered, I started working in the same footwear factory. I worked there for six months and I left the nuns' home. I wanted to become the master of my own life. I began to live on the streets again, but I did not take any drugs at all. Even if I saw other people taking drugs, I could resist them. I met a girl who told me about a day-care centre for homeless children (and the nuns insisted that I should go there). I asked around and I went there. There were a lot of children addicted to drugs and to alcoholic beverages. I remained a year in this social centre "X". Then, they threatened to kick us out if we did not have any jobs. They did not threaten me because I worked in the kitchen, but I wanted to find another job by myself. I went to see the manager and I told him that I wanted to work and he said it was ok. I went to the church together with two teachers who told me that two priests I knew would come and I agreed to meet them to talk about this.

Ajutor din partea educatorilor...

Am ajuns la biserică și ne-am întâlnit cu o fată pe nume Anda, am stat până s-a terminat liturghia. După aceea am ieșit în oraș și am stat de vorbă. La un moment dat i-am spus că vreau să lucrez, că ne dau afară și eu nu mai vreau să stau în stradă, să o iau de la început. Ea m-a întrebat ce vreau să muncesc iar eu i-am răspuns că orice, la curățenie. Ea mi-a spus că se interesează dacă este nevoie de cineva la curățenie și îmi dă răspunsul printr-un educator. Eu i-am spus că aștept și după o zi mi-a dat răspuns că are nevoie de o fată la curățenie. Eu cu Anda ne-am dat întâlnire la stația de autobuz și de acolo am plecat spre muncă. Ea mi-a spus că e spital. Când am intrat am zis că este hotel, era așa de frumos, curat, curat. Am stat cu Anda, mi-a făcut cunoștință cu toată lumea de la spital. Prima oară am făcut cunoștință cu Anca, apoi cu șefa de secție. Am făcut cunoștință cu fetele de la muncă, am stat de vorbă cu ele. Anda mi-a explicat cum merg treburile acolo și am înțeles. Apoi mi-a făcut cunoștință și cu fata șefei de secție și am mers la doamna directoare, am discutat. Eu sunt în funcție de îngrijitoare, fac curat, ordine, mai am și grijă de bătrâni. Eu lucrez la un spital de îngrijire și asistență medicală. Am doi ani de când lucrez aici, am început din nou școala și îi mulțumesc foarte mult lui Dumnezeu că a trimis-o pe Anda și Anca în calea mea. Ele sunt cele mai bune și mă înțeleg foarte bine cu ele, pentru că ele îmi înțeleg situația și știu prin ce am trecut. Cu ajutorul lor am început să îmi deschid viața, să cunosc lumea, care este bună sau rea.

Receiving help from the educators...

We arrived at the church and met a girl called Anda. We waited for the mess to end and then we went out and talked. At some point, I told her that I wanted to work because they would kick us out and I did not want to live on the streets anymore and to start all over again. I told her that I wanted to find a meaning to my life. She asked me what I would like to do and I answered anything and that a job in the cleaning sector would be good. She said she would ask if they needed somebody to do the cleaning and that she would send me an answer through one of the educators. I told her that I would wait and after a day she answered that they needed a cleaning woman. I met Anda in the bus station and from there we went together to work. We entered. She told me that it was a hospital. When we entered, I thought it was just like a hotel; it was so beautiful and clean, very clean. She introduced me to everybody at the hospital. First, I was introduced to Anca, then to the chief of nurses. I met the girls whom I would work with and I talked to them. Anda explained to me how things went at work and I understood her. Then, she also introduced me to the daughter of the chief of nurses and further went to see the owner/ manager. I am a caretaker and a cleaning woman. I clean and I sometimes take care of old people too. I work in a care and

medical assistance hospital. I have been working here for two years and I went back to school. I thank God very much for having sent Anda and Anca to help me. They are the best and we get along very well because they understand my situation and know what I have been through. Thanks to them, I began to open up my life and to distinguish between good and evil.

Astăzi...

Apoi cei de la Fundație m-au mutat la apartamentul social, acum plătesc întreținerea. Am chemat-o și pe Anda, Anca și Radu să vadă apartamentul unde stau eu, adică o casă. Ele m-au ajutat să îmi iau alimente, igienă și altele. Dar iarna este foarte frig în casă, dar îi mulțumesc foarte mult lui Dumnezeu că am unde să pun capul. Eu am avut mult noroc cu Anda și Anca, ele m-au învățat multe.

Today...

The Foundation people further put me in the social apartment and now I pay the rates. I also invited Anda, Anca and Radu to see the apartment, actually a house. They helped me to buy food, hygiene articles and other stuff. Nevertheless, in the winter it is very cold in the house, but I thank God very much for having given me a place where to lay my head. I was very lucky to meet Anda and Anca. They taught me everything I know.

Eu unde lucrez mi se oferă tot, doamna directoare îmi oferă și dragostea pe care nu am avut-o. Mă duc la școală, în clasa a XI-a, la seral, profil tipografie (după liceu vreau să fac școala de asistente). Dânsa îmi plătește școala.

They offer me everything at my workplace. The manager also gives me the love that I did not have. Now I go to school, I am in the 11th grade, evening courses, profile typography (after I graduate the high school, I want to attend the courses of the nursing school). The manager pays for the school.

Amintiri...

Eu am mai stat și la o Fundație "Y" care a găsit-o pe sora mea. Am întâlnit-o la gară, ea avea unde să stea, avea chiar și copii. Mi-a spus dacă o cunosc pe G, eu i-am spus că sunt eu. Ea m-a întrebat: "Știi cine sunt eu?", eu i-am răspuns: "Nu știu cine ești!". Ea mi-a spus că e sora mea, dar eu nu credeam că este sora mea, până m-am convins. Am întrebat-o de părinții mei, unde sunt părinții mei. Ea mi-a răspuns că mama a murit, iar tata trăiește. Am întrebat-o unde stăm noi și ea m-a luat la ea acasă. Am stat și la ea două săptămâni și m-a dat afară din casă. Eu i-am spus să nu mă mai considere soră, de ce m-a dat afară din casă... De atunci nu mai știu nimic despre sora mea, nu este sora mea, e un străin pe lângă mine. Eu am crescut printre străini, nu printre frați, surori, neamuri sau pe lângă mama sau tata. Am stat pur și simplu... jumătate din viață am stat pe stradă.

Bringing back memories...

I also lived within the Foundation "Y" and they found my sister. I met her at the railway station. She had a place to live and she even had children. She asked me if I knew G, I told her that it was I. She asked me: "Do you know who I am?" I answered: "I do not know who you are!" She told me that she was my sister, but I did not believe that she was my sister until I convinced myself. I asked her about my parents and where my parents were. She answered that my mother had died and that my father lives. I asked her about our house and she took me to her home. I stayed at her home for two weeks and then she kicked me out of the house. I told her that I was not her sister anymore and asked her why she had kicked me out of the house... I have not had any news about my sister since then. She is not my sister; she is a stranger to me. I lived amongst strangers, neither amongst brothers, sisters, and relatives nor brought up by my mother or my father. I have simply spent half of my life on the streets.

Eu niciodată nu mă descurcam singură, îmi era foarte frică să merg singură pe stradă, mergeam și plângeam, doream așa de mult o schimbare în viața mea, m-am uitat pe cer și mă rugam la Bunul meu Dumnezeu. Eu căutam adăpost, dar nimeni nu mă primea, m-am dus din nou la gară și am găsit doi polițiști buni, mi-au spus dacă vreau să dorm, să dorm în tren, dar să păstrez curat. Am păstrat curat și

mi-au spus să stau cât vreau eu, trenurile nu circulau deloc. Am stat trei ani în acel tren, aveam tot ce îmi trebuia, numai că o duceam greu cu apa. Eu munceam în piață la descărcat varză și am luat-o și pe o fată gravidă cu mine. Am luat-o cu mine în tren pentru că avea nevoie de mine și de mai multă odihnă. Eu i-am oferit tot ce am avut, din puținul pe care l-am avut. Au trecut 3 ani și au venit "cei mai mari" și ne-au dat afară din trenuri. Noi le-am spus că nu avem unde să stăm, nu avem unde să dormim și ei ne-au răspuns: "Și ce dacă nu aveți unde să dormiți?", pe ei nu îi interesa că murim de frig, de foame sau din cauza că nu avem unde să dormim. Am plecat, mi-am luat tot, până și punga cu drog și am început să mă droghez. Mă drogam foarte rău, nu mai terminam, până am căzut jos, m-am lovit la cap, mi-am pierdut cunoștința și nu mai știam unde sunt, am simțit că mor. M-au dus la Urgență, eram plină de sânge. Am stat două luni acolo.

I could never manage by myself, I was very scared to walk alone on the streets, I walked and I cried. I looked for shelter from house to house, but nobody would have me. So I went to the railway station again and I ran into two kind policemen who told me that if I wanted a place to sleep, I could use a train carriage, but that I should keep it clean. I did so and they told me that we could stay there for as long as we wanted to because the train was not operational at all. I lived in that train for three years. I had everything I wanted. The only difficulty I faced was the water supply. I worked in the market unloading cabbage from trucks and I took along a girl who was pregnant. I took her to live with me in the train because she needed to rest. She needed me; she needed more rest than me. I offered her everything I had, of the few things that I had. Three years passed and the people in charge came to kick us out of the trains. We told them that we had nowhere else to go, no place to sleep. They replied: "And what if you do not have a place to sleep?" They did not care about us or that we died of cold, of hunger or that we had no place to sleep. We left and I took everything, even my drug bag and I started taking drugs again. I used to take a lot of drugs until I emptied the bag and fell on the ground. I injured my head and passed out, not knowing where I was anymore. I felt like dying. They took me to Emergency. I was all covered in blood. I remained there for two months.

Apoi am avut noroc cu măicuțele care m-au scos din anturajul de pe stradă. Acum sunt bine, lucrez și am și școală. Pe lângă asta vreau să îi mulțumesc lui Dumnezeu că a avut grijă de mine când mi-a fost foarte greu. Mi-a salvat viața când era să mor, eram în comă, de aceea am stat două luni în spital. Dumnezeu este calea mea cea dreaptă. Acum lucrez la un spital de bătrâni, am grijă de ei, le dau să mănânce, vorbesc cu ei, chiar și râd cu ei.

Then I was lucky to meet the nuns who made me abandon the bad environment on the streets. Now I am well, I work and I go to school. Moreover, I want to thank God for having taken care of me in the every difficult moment I had to face. He saved my life when I was about to die. I was in a coma that was the reason why I spent two months in the hospital. God is my right way. Now I work in an old people's hospital. I take care of them, I feed them, I talk to them and I even laugh with them.

Doamna director (unde lucrez acum) se poartă foarte frumos cu mine, chiar mă ajută foarte mult, îmi dă și un acoperiș deasupra capului, îmi dă sfaturi multe. Eu am avut noroc cu Anda și Anca, ele au putut să mă îndrume pe drumul cel bun, ele sunt ca surorile mele cele bune și le iubesc foarte mult. Eu chiar sincer spun că pe doamna doctor (director) o iubesc, pentru mine e singurul loc de muncă și îmi place foarte mult. Eu îmi doresc să am o viață bună și liniștită, că m-am săturat de viața asta de chin și suferință. Mai vreau și speranțe și bucurii, nu mai vreau amar și rău, asta e singura mea dorință. Trebuie să fim mereu optimiști, să uităm de trecut și să ne gândim numai la prezent și viitor.

The manager of the hospital (that I currently work for) treats me very nice and she even helps me very much. She also provides a roof over my head and gives me a lot of advice. I was lucky to meet Anda and Anca, because they could make me take the right way. They are my good sisters and I love them very much. I am very sincere when I say that I love my manager. This is the only job I really like very much. I badly wish to have a good and restful life because I had enough of this life full of grief and suffering. I also want hope and joy, no more bitterness and evil. This is my only wish. We have to always be optimistic, to forget about the past and to only think about the present and the future.

AJUTOR DE SPECIALTATE - Punctul de vedere al educatorului

Relația lui G cu Fundația "X" are două perioade: înainte de a pleca la Ploiești, la măicuțe și după, când revine în București. Regulamentul interior al Fundației specifică pentru tinerii ce depășesc vârsta de 18 ani, ca aceștia să își găsească un loc de muncă într-o perioadă de maxim două luni de la acceptarea lor în cadrul centrului, pentru a continua să primească ajutor. Toți tinerii din cadrul centrului fac serviciu în cadrul acestuia până când își găsesc un loc de muncă. G avea 23 de ani când a ajuns pentru a doua oară la centru și căuta un loc de muncă pentru a putea să își păstreze locul de cazare și să poată plăti chiria. Anda a lucrat ca educator în centru și încă păstra legătura și se întâlnea din când în când cu membrii acesteia. Ea a aflat despre povestea lui G și i-a găsit un loc de muncă și deși acest proces al angajării ei nu a fost unul lipsit de obstacole, sunt aproape trei ani de când G lucrează. Insistențele celor din jur, ale prietenilor și educatorilor au ajutat-o ca în prezent să poată merge la școală și își dorește foarte mult să evolueze.

SPECIALISED INTERVENTION - The educator's point of view

The bound between G and the Foundation "X" she's in today, had two periods of development: one before going to Ploiești (though it is not eloquent from her story telling) and receiving help from the nouns; and after she came back to Bucharest. The inner regulation of the Foundation specifies that the young persons after 18 should find a working place within a two months period since arriving at the centre in order to continue receiving help and support (they have to show interest about what is going on with their lives). All the young in the Foundation have some chores until they are able to find a job. G was 23 when she re-entered the centre and was searching for a job in order to maintain her boarding place and also to be able to pay the rent. Anda used to work as an educator (pedagogue) at the centre and kept in touch with the members of the Foundation. She found out about G's case and offered to help out by finding her a job that she also has today after three years, though it wasn't a smooth process. The interest of the ones surrounding her and of the educators helped her to go back to school, to evolve, to be able to do something more than she is doing today.

II. DOUĂ PERSPECTIVE ASUPRA ABANDONULUI ȘCOLAR - GĂSIREA UNOR MOTIVE PLAUZIBILE PENTRU A ABSENTA DE LA ORE

A. Marius are 12 ani și este în clasa a IV, pe care o repetă. Motivele invocate de el pentru a lipsi de la școală, sunt legate de faptul că nu poate altfel, pentru că îl obligă colegii lui și îl bat dacă se opune. Discuția cu profesorul consilier arată că situația lui familială este în fapt una destul de conflictuală și acest lucru îl determină pe copil să aibă un comportament protestatar. Mama sa naturală a murit anul trecut iar el locuiește în prezent cu mamele sale vitrege (provine dintr-o familie poligamă). Un lucru tulburător pentru el a fost că tatăl și mamele au încercat să îl încadreze într-un centru de plasament, motivând că este agresiv. Obişnuiește să fugă de acasă pe stradă sau la rudele mamei sale și fuge de la ore. Intervențiile în acest caz nu au avut prea multe rezultate deși, el a avut suportul dirigintei și consilierului școlar, dar nu și pe cel al familiei.

B. Mircea are 15 ani și este în clasa a VII-a. El a repetat clasa a V-a de două ori. În prezent vine la școală dar nu intră la ore, dar susține că de acum se va schimba. L-am întrebat care sunt motivele pentru care absentează de la școală și ne-a spus că transferul de la o școală la alta a dus în trecut la repetenție. Spune că unii dintre profesori au o atitudine negativă față de el și că îl notează ca fiind prezent în clasă iar apoi îl dau afară, pe hol, unde până în prezent stătea cu ceilalți colegi aflați în aceeași situație. Visul lui este să devină mecanic auto și să câștige mulți bani. Consilierul școlar care îi cunoaște cazul în detaliu ne spune că deși, Marius nu mai avea la un moment dat colegi pentru a lipsi de la ore, el prefera să stea singur pe hol sau să îi ajute pe mecanicul și pe portarul școlii. Așteptările lui cu privire la viitorul propriu sunt nerealiste și faptul că a reușit, muncind într-o vacanță de vară să câștige foarte ușor niște bani, îl determină să considere că așa va fi tot timpul.

II. TWO PERSPECTIVES ON SCHOOL ABANDON - FINDING GOOD REASONS ON SKIPPING CLASSES

A. Marius is 12 years old and he is in the 4th grade, which is now repeating. He claims to do so because his colleagues are putting pressure on him and are beating him if he doesn't do so. The interview with the school counsellor revealed in fact a different situation based on the conflicts in his family that determines the child to have protester behaviour. His natural mother died last year and he's now living with his father and two step mothers (poligam family). His mothers and his father tried to place him in an orphanage claiming that he has an aggressive behaviour. He is skipping classes and goes either on the street or to his mother family. He has a difficult relation with his schoolmates and runs from classes. The interventions in this case haven't had too many results; though he had support from his counsellor and tutor teacher.

B. Mircea is a 15 years old boy and it is now in the 7th grade. He has repeated the 5th grade twice. He comes to school but he doesn't attend classes. He sustains that this habit is an old one and from now on he will be very active. We asked him what are/ were the reasons of his truancy. He says that the main factor was that he transferred from one school to another and that lead in the past to his repetency. Also that some of the teachers have a bad attitude towards him and that are some that are marking his presence in classes and after send him out of the classroom. He used to spend his time on the corridors with his colleagues and friends. His dream is to be a mechanic and to gain a lot of money. The school counsellor knows very well his case and sustains that though, at some point, he had no colleagues to play truant with he preferred to stay alone on the corridors or to help out the doorman and the school mechanic. His expectancies regarding his future are unrealistic and the fact that he managed to gain money working in one of his holidays makes him think that it will always be like that.

București/ Bucharest 2008